

Rigsdagstidende.

1851° Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Tredie Session.

19de Møde.

Torsdagen den 6te November.

(Forts.)

Wilfens: (forts.): Man har derfor i en Deel Aar, naar der søgtes derom, givet Tilladelse til at opføre grundmurede Bygninger og Bygninger paa flere Etager, naar de laae 1000 Alen udenfor Spidserne af Glacierne, det vil altsaa sige omtrent 1500 Alen i Gjennemsnit udenfor Kjøbenhavns Volde; men da Eierne af Bygningerne dog maatte udstede det tidligere omtalte Revers, kunde heller ikke de faae Dverformynderiets Penge i deres Bygninger, og det, som de fortrinsviis havde at anke over, blev altsaa paa denne Maade ligesaa tidt hævet for deres Bedkommende, som f. Ex. Beboerne af Frederiksberg By vare unddragne for Virkningerne af Plakaten af 13de Oktober 1824. Der er nu for omtrent et Aars Tid siden reist Spørgsmaal, om man ikke kunde see dette overmaade vigtige og paatrængende Spørgsmaal forandret, og om man ikke paa denne Maade kunde bidrage til at løse de to Banffeligheder, der trænge saa haardt paa os, Banffeligheden ved at skaffe et tilstrækkeligt Antal Beboelsesleiligheder uden altfor urimeligt opffruede Priser og Banffeligheden ved at skaffe den fornødne friske Luft i en saa tæt bebygget By som Kjøbenhavn, ved at ophæve disse Bestemmelser idetmindste for den største Deel af denne Ring udenfor Byen og saaledes at hendraage en Deel Capitaler til Byggeforetagender udenom Kjøbenhavns Volde. Der har heller ikke fra Krigsbestyrelsens Side, i Løbet af de sidste Par Aar, været lagt nogen Hindring iveien for, at Demarcationslinien kunde inddrages netop til den Linie, som jeg i mit trykte omdeelte Lovudkast har foreslaaet; men Krigs-

bestyrelsen har ved Siden deraf meent, at der burde gives den en større Raadighed over Terrainet indenfor Linien, og denne Omstændighed har gjort, at Sagen er trukket noget i Langdrag. Jeg har troet, at det var det Retteste, at man fik en Lovbestemmelse hurtigt muligt; saaledes vel at mærke, at den ikke blev skudt et heelt Aar ud i Tiden, fordi den kom for sildigt ind i Thinget, med Hensyn til det brede Belte af omtrent 3,000 Alen, om hvilket man var enig om, at Bestemmelsen ikke længer burde være gjældende, og efterat jeg for omtrent 14 Dage siden var bleven bestemt underrettet om, at Sagen endnu beroede paa Correspondance mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet, tog jeg Sagen fat, for at give mit Bidrag til at fremme den. Jeg hørte jo rigtignok senere, at Correspondancen netop i de samme Dage, da jeg begyndte at beskæftige mig med dette Anliggende, var bleven endt, og at Indenrigsministeriet havde besluttet at fremskynde Sagen, saa at jeg frygter for, at jeg ikke engang har den Trøst at kunne sige mig selv, at jeg har bidraget noget Bæfentligt til Sagens Fremme; men da jeg først modtog denne Underretning paa en Tid, da jeg allerede havde taget mig den Frihed at forelægge mit Forslag for Thinget, fandt jeg dog ikke, at jeg derfor burde træde tilbage. Da Sagen i sin Realitet fuldkommen fortjener den Tid, som kan blive at anvende derpaa, og da, om jeg ikke feiler, vedkommende Ministre ere enige med mig i Realiteten, saa kan jeg nu ikke andet end anbefale Thinget, dersom det overhovedet finder, at det Arbeide, som jeg har leveret, er et brugbart Grundlag for Discussionen, at værdiges at tage det under nærmere Overveielse og Behandling.

Krigsministeren: Jeg skal paa Sagens nuværende Standpunkt kun yttre nogle